

jeg, er Kærnen i Sagen. Naar de Herrer, der have talt saa meget om Fæste, ikke have gjort sig den Ulejlighed at paavise, hvilke Fordele der skulde være forbundet med Fæsteformen fremfor Ejerformen, saa maa de tilgive mig, at jeg holder mig til det givne Grundlag — det konservative Grundlag, lad gaa, det er dog det, vi have vedtaget to Gange her i Rigsdagen —, indtil jeg bliver overbevist om, at noget andet er bedre. Man taler om Vilhelm Lassens Forslag. Maa jeg først gøre opmærksom paa, at den Pjece, hvori dette Forslag er skitseret, er skreven for Landbokommissionens Nedsættelse. Jeg skal dernæst erkende, at denne Pjece vidner om Vilhelm Lassens klare Tanke og varme Hjerte, men dermed være ikke sagt, at han har fundet de vises Sten. Det var rask gjort af Redaktøren oppe i Aalborg paa den Tid, da dette Jordspørgsmaal rejstes, at give i en saa kort og koncise Form en Vejledning med Hensyn til Løsningen af dette Spørgsmaal. Vi kunne tage vor Hat af derfor den Dag i Dag, men det kunde dog være, at hvis Vilhelm Lassen, da han skrev Pjecen, havde tænkt sig, at Staten vilde give en $\frac{9}{10}$ Prioritet af Ejendomsværdien og i øvrigt de Lempelser og Begunstigelser, som Lovene have indeholdt, saa kunde det dog være, at han ikke havde været saa begejstret for sin Ide om Fæste, som han ellers havde Grund til at være. Men det faar nu staa ved sit Værd. Pjecen er skreven, Tanken er kastet ud, og der er nogle, der paaberaabe sig den og det som Vidnesbyrd mod Venstrereformpartiet, i alt Fald mod mig. Jeg vender imidlertid tilbage til den simple Grundsætning, at det, vi her skulle tilvejebringe, er den bekvemtest mulige Løsning for de Hundreder, for de Tusinder, for hvem en Løsning skal tilvejebringes. Jeg skal ikke komme vidtløftigt ind paa Detailler i Vilhelm Lassens Pjece, men kun fremhæve den ligefremme Kendsgerning, at lægge vi Vilhelm Lassens bestemt udformede Tanke til Grund for en Fæstelovgivning paa det foreliggende Omraade, bliver Resultatet, at Jordlodtageren kommer til at svare mere ved Loddens Overtagelse end under Ejendomsformen, betydeligt mere, og han skal derhos yde en større aarlig Afgift end efter Lovforslaget her. Det er ubestrideligt, og jeg haaber, det skal henstaa ubestridt. Men naturligvis gør dette ikke noget Indtryk paa visse ærede teoretiske Politikere, for hvem det ikke lader til at spille nogen større Rolle, om det bliver lidt dyrere. Jeg skal slet

ikke komme ind paa det ærede Medlem fra Køges polemiske Bemærkninger overfor mig forleden. Han talte om en Skude, der gængede osv. osv. Den Skude her gaar støt, det kan det ærede Medlem være sikker paa. Det kan være, at det derimod bliver ham selv, der bliver søsyg, inden denne Sejlads er forbi, hvis han ikke reber de Sejl, han har sat op. Men det ærede Medlem sagde, at det spillede ikke nogen Rolle med $\frac{1}{2}$ Procent fra eller til. Ja, saa forstaaer jeg udmærket godt, at man ikke skænker det videre Omtanke, om det er billigere under Ejendoms- end under Fæsteformen, naar $\frac{1}{2}$ Procents Ydelse er en Bagatel, og det siger det ærede Medlem, det var ingen Fortalelse af det ærede Medlem, som vist heller ikke er stærk i at fortale sig. Han syntes at have lagt sit Foredrag meget vel til Rette, navnlig agitorisk. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa — han har jo fulgt med i den politiske Historie, saa det er vel nok at minde ham derom —, at i Halvfemserne, da man grundlagde det Arbejde, som satte Frugt i Lovene af 1899 og 1904, da var det store Spørgsmaal for Venstre paa Rigsdagen det med Renten. Det var det, Loven strandede paa i den ene Omgang, og det drejede sig kun om $\frac{1}{4}$ pCt. Den Gang bedømte vi Forholdet her i Folketinget saaledes, at vi sagde: Det gælder om at gøre Ydelsen for de smaa Jordlodtagere saa lille som muligt. Men nu kommer det ærede Medlem og siger: blæse være med $\frac{1}{2}$ pCt. mere eller mindre, og det siger det ærede Medlem i Opløbet. Det kunde være, at denne Flotthed kunde gøre, at Kontraparten til den anden Side kunde sige: Ja, ja lad os saa prøve at manøvrere saadan, at vi få en hel Procent mere. Naar man ser saadan paa det, har man Raad til at bygge paa Teorier og ikke paa Basis af det, man har vundet Erfaring for at være en god Løsning gennem Aarene.

Angaaende Kreditspørgsmaalet er der brugt en Del Ord, og det er et meget kedeligt Spørgsmaal, det har jeg ogsaa givet Udtryk, jeg deler ganske den Betragtning. Det er kedeligt med det Kreditspørgsmaal overfor Statshusmændene, men have de Herrer da intet Øjeblik tænkt paa, hvorledes Fæsterne ville staa i denne Henseende. Ville de Herrer Fæstere være bedre stillede i Forhold til Kreditten end dette Forslags Ejendoms- husmænd? Have De slet ikke tænkt over det, eller er denne Forskel, som ingen Forskel er, Dem ligegyldig?